

RADOST

Výbor textů
z mezigeneračního kurzu tvůrčího psaní

Poustevna

vychází díky finanční podpoře
Evropského sboru solidarity

**EVROPSKÝ
SBOR
SOLIDARITY**

RADOST

Výbor textů
z mezigeneračního kurzu tvůrčího psaní

© Kateřina Benešová, Josef Beran, Václav Doležal,
Lucie Hrudová, Bohumila Kuklová, Eva Moravcová,
Johana Snášelová, Tereza Tichá, Eva Vrbová

© Michal Beran – První bruntálské nakladatelství, 2021

ISBN 978-80-908273-5-6

ISBN 978-80-908273-6-3 (pdf)

ISBN 978-80-908273-7-0 (ePub)

ISBN 978-80-908273-8-7 (mobi)

ISBN 978-80-908273-9-4 (wooky)

PŘEDMLUVA

Následující texty pocházejí z per, propisek i klávesnic rozmanité skupiny autorek a autorů. Někteří z nich už mají za sebou desítky let životních zkušeností, a jiné teprve sfoukly šestnáctou svíčku na narozeninovém dortu. Všechny však pojí podobná hravost a vášeň, která je přivedla do našeho kurzu tvůrčího psaní pro seniory a dospívající. Při čtení následujících povídek, básní a fragmentů často ani nepoznáte, jaké datum narození jednotliví pisatelé nosí ve svých občanských průkazech. Rozhodli jsme se proto záměrně tuto informaci neuvádět a ponechat na fantazii čtenáře, aby sám nejlépe posoudil, či mysl je hodna označení mladá, hravá, zkušená nebo vyspělá.

Mezigenerační kurz tvůrčího psaní zrealizovala v roce 2021 literární platforma Poustevna díky finanční podpoře Evropského sboru solidarity. Sami bychom však psaní učit nedokázali. Přizvali jsme si proto na pomoc vyučující z řad předních českých spisovatelů, jmenovitě Jonáše Zbořila, Davida Jana Novotného, Ondřeje Macla a Terezu Semotamovou, kterým tímto srdečně děkujeme. Jak se pod jejich vedením začínajícím autorkám a autorům ze dvou různých generací dařilo, můžete posoudit sami na níže uvedených devatenácti textech.

S radostí

Vaše Poustevna

Sýkorky a brhlíci

Mám velice ráda přírodu a zvířátka. Ráda pozoruju ptactvo, veverky a jinou lesní zvěř. Snažím se o ně starat, aby měli co pít. A občas jim nasypu zrní nebo drobečky. Když seženu oříšky, tak jim je dám taky trochu do misky, a hlavně jim dávám čistou vodu. Tu chodí pít i veverky. Někdy přiletí i straky a já je vyháním, aby to, co tam nasypu, nesezobaly sami. Jsou hrozně drzé, oprsklé a nenasytné. Vody můžou pít kolik chtějí.

Je 6:12 ráno. Když jsem se vzbudila, rozhrnula jsem závěs a nevěřila vlastním očím. Sáček s oříšky byl obsypaný sýkorkami, brhlíky a třemi strakapoudy. Byla jsem v sedmém nebi. Připadala jsem si jako pětiletá. Pohled na tu drobotinu byl prostě nádherný. Líbí se mi, jak poletují sem a tam a chutná jim. Udělala bych pro ně cokoli. Akorát mi tu chybí ještě ta veverka.